

Sygn. akt II Cz 1568/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Siuta (spr.)
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 sierpnia 2014 roku w Szczecinie

sprawy z wniosku J. S. , B. S.

z udziałem Agencja Nieruchomości Rolnych w W., J. B., A. G., E. P., L. P., B. K., Z. W., S. W., A. K., Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R., A. P., M. S., J. P., E. G., K. K. (1), J. W., K. K. (2)

o zasiedzenie

na skutek zażalenia uczestnika Agencja Nieruchomości Rolnych w W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w Choszczynie dotyczącego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zawartego w punkcie IV

z dnia 29 maja 2014 roku, sygn. akt VI Ns 12/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

II Cz 1568/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia z dnia 29 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Myśliborzu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Choszczynie w punkcie IV orzekł o kosztach postępowania wskazując, że wnioskodawcy i uczestnicy ponoszą koszty postępowania we własnym zakresie. W uzasadnieniu sąd przywołał art. 520 § 1 kpc powołując się na ogólna regułę orzekania o kosztach wygenerowanych w postępowaniu nieprocesowym.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się uczestnik postępowania Agencja Nieruchomości Rolnych w W. zaskarżając postanowienie w punkcie IV i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od wnioskodawców na rzecz uczestnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie także kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie w przedmiotowej sprawie winien mieć zastosowanie nie art.

520 § 1 kpc, lecz art. 520 § 3 kpc, albowiem interesy zarówno wnioskodawców, jak i poszczególnych uczestników były sprzeczne tym bardziej, że wniosek J. S. i B. S. w zakresie zasiedzenie części działki nr (...) został oddalony. Wskazał także na nieprawidłowość zredagowania sentencji orzeczenia w zaskarżonym punkcie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 520 k.p.c., regulującego zasadę ponoszenia kosztów w postępowaniu nieprocesowym, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (§ 1). Jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie (§ 3).

W postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Przeciwnie, z treści całego art. 520 wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika.

Zasada ujęta w § 1 art. 520 kpc znajduje w cenie Sądu Odwoławczego zastosowanie także w sprawach o zasiedzenie.

Prawdą jest, że twierdzenia wnioskodawczyni i uczestników w przedmiotowym postępowaniu były sprzeczne, jednak postępowanie o zasiedzenie jest jedynym sposobem na wyjaśnienie, czy nabycie własności przez zasiedzenie nastąpiło czy też nie, zatem uprawniony jest wniosek, iż zarówno wnioskodawcy, jak i uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania. By określić precyzyjne granice nieruchomości, która nabywana jest przez zasiedzenie, niezbędnym jest w trakcie tego postępowania, dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety, który to dowód staje się niemalże we wszystkich sprawach obligatoryjny. Stąd też oznaczenie we wniosku nieruchomości, której zasiedzenie dotyczy ma charakter wstępny i wyłącznie techniczny. Nie sposób zatem twierdzić, jak to wywodzi skarżący, że uczestnicy przegrali w części postępowania, bo ich wniosek co do części działki nr (...) został oddalony.

Z tych też względów za trafne należało uznać stanowisko Sądu Rejonowego, iż koszty postępowania winien ponieść każdy uczestnik zgodnie z brzemieniem przepisu art. 520 § 1 kpc.

Na marginesie, Sąd II instancji zauważa, że powyższe stanowisko znajduje swoje potwierdzenie także w judykaturze (vide orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., III CZ 47/10 i z dnia 25 sierpnia 2011 r., II CZ 55/11).

Mając zatem na względzie merytoryczną poprawność zaskarżonego orzeczenia, jak i jego zgodność z normami procedury cywilnej, jak również prawidłowość sformułowania sentencji orzeczenia w punkcie IV należało na podstawie art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc zażalenie oddalić.